

Komunistiskā genocīda upuru piemiņas diena Stalbē

Visā Latvijā šodien, 25. martā, piemin komunistiskā genocīda upurus. Lai novērstu vietējo iedzīvotāju pretošanos padomju okupācijas varai, pirms 77 gadiem šajā dienā uz Sibīriju vardarbīgi deportēja vairāk nekā 42 000 Latvijas iedzīvotāju.

Pārgaujas apvienībā šo dienu pieminēja pie piemiņas akmens Stalbē, kur pulcējās deportāciju piedzīvojušie. Kopumā Pārgaujas apvienības teritorijā dzīvo 13 izsūtījumā bijušas personas, no kurām šodien pasākumā piedalījās piecas.

Pārgaujas apvienības vadītāja pienākumu izpildītāja Agita Kazerovska savā uzrunā klātesošajiem uzsvēra atmiņu nozīmi: “Šī diena māca mums neaizmirst. Tā māca novērtēt brīvību, kas mums šodien ir. Tā māca cienīt cilvēkus, kuri, neskatoties uz piedzīvotajām ciešanām, nezaudēja ticību, cerību un mīlestību pret savu dzimteni.”

Izsakot cieņu deportāciju pārdzīvojušajiem, viņa piebilda: “Īpašu pateicību vēlos izteikt jums – deportāciju pārdzīvojušajiem. Jūsu dzīvesstāsti ir mūsu tautas vēstures dzīvais pierādījums. Jūsu izturība ir piemērs jaunajām paaudzēm. Mūsu pienākums ir saglabāt šo atmiņu. Stāstīt, atgādināt un nodot tālāk, lai nekas tāds nekad vairs neatkārtotos.”

Pasākuma noskaņu bagātināja Ričarda Laugas muzikālais sniegums, piešķirot notikumam emocionālu dziļumu un vienotības sajūtu.

Lai labāk izprastu tā laika notikumus, piemiņas brīža apmeklētāja Olga Ruble aicina ikvienu izlasīt dzejoli "Aizmirstie", kas spilgti atspoguļo deportāciju traģisko pieredzi un cilvēku likteņus:

Aizmirstie

Vakars jauks uz zemi laižas

Latvju sētā trauksme rimst.

Pagurušie darba vīri

Drīz jau saldā sapnī grimst.

Bet te pēkšņi savāds troksnis

Aizmigušos iztraucē.

Motors rūc, dzird niknas balsis,

Pie durvīm skaļi pieklausvē.

Ienāk vīri apbruņoti

Pavēl ceļā taisīties,

Ienaids ļauns tiem kvēlo sejā

Kas gan pretī turēsies.

Jauna māte lauztu sirdi

Noliecās pār šūpuli

Kvēliem skūpstiem, karstām asarām

Uzmodina mazuli.

Saimnieks dodas vēl uz stalli

Staltas ķēves noglāstīt

Sāpes plosa viņa sirdi

Arklā nejūgšu tik drīz.

Ceļa soma sataisīta,

Nu ar dievu tēva nams

Dzimtā zeme iemīlotā

Latvietim nu jāatstāj

Svešā zemē, tālā malā,

Spaidu darbos latviets klīst.

Tā kā lauztu liepu zars,

Sibīrijā lēni vīst.

